

דף מידע
=====

מס' 743

שמחת תורה

השמחה בשמחת תורה היא לכבוד סיום הקריאה בתורה בציבור והתחלת הקריאה מ"בראשית". המנהג לקרא בשמחת תורה פרשת בראשית פשוט מזמן הגאונים להודיע ש"חביבה תורה עלינו כדבר חדש ולא כדיוגטגמא ישנה שאין אדם סופגה אלא כחדשה, שהכל רצין לקראתה" (ספרי פ' ואחנן).

והמסיים עושה סעודה כאמור באגדה: וייקץ שלמה...ויבא ירושלים... ויעש משתה לכל עבדיו. אמר רבי אליעזר: מכאן שעושים סעודה לגמרה של תורה.

(שיר השירים רבה א/ט')

מתחילים מבראשית - כדי שלא יהיה פתחון פה לשטן לקטרג ולומר: רבוננו של עולם, כבר סיימו ישראל את התורה ואינם רוצים לקרוא עוד.

(לבוש סימן תרסי"ט)

מספר הערות לי"מספר הערות"

שנים אני מביטה על ילדי ביה"ט העוברים על פני חדר אוכל מלא טועדים ב"צומות הקטנים" ומעריצה אותם ומתפללת שהם לא יתיאשו מהמבוגרים. עבר זמן. יעודה של קב' שלוחות אינו מה שהיה, מתוך הבנה שלא די בחלק השני של סיסמתנו "תורה ועבודה", פונים אנו, עכשיו, כשרוח לנו, לחלק הראשון שיכול שוב להיות העיקר. עם רצון עז למלא את חיינו בלמוד תורה ובאהבת התורה. ב"ה מורגש שבקבוץ שלנו שואפים לשמירת ההלכה ומנהגי הדת היהודית כלשונם וככתבם, שואפים ליצירת צביון דתי שתואם את העולם של היום ומתחבטים ומחלבים בשאלה כיצד לחנך כך שילדינו ימשיכו בדרך זו ויתעלו גם על קודמיהם. בכל דיון באסיפת חברים התוצאות מבטאות את רצון הצבור בתקונים המחזקים את הנהוג עד עכשיו. מי שמצביע נגד קיום מצוות מצביע נגד הדת ויודע זאת וגם יודע שקבוצת שלוחות היא קבוצה דתית ומי שרוצה לחיות בה עליו לקבל את דרכה. שמירת מצוות, קיום התורה, וחיים לפי ההלכה: אין אלו עקרונות שהדמוקרטיה בחרה בהם. הם בטוי לדרך חיים, דרך שבחרנו ללכת בה כשבחרנו לחיות פה. בחרנו להחיות דרך זו ולחנך אליה את בנינו וצו לנו על כל אחד שלא עלה בידינו להעניק לו מן האוצר הנפלא הזה.

יפה ל.

במספר מילים

- * שלמה בן שלום הודיע על רצונו להצטרף למשק הש.ש.נ. שלו. אנו מאחלים לו הקלטות טובה במגדל עוז.
- * פרל גרוגן השווה בקבוצנו במשך חול המועד סוכות תרמה שייס לשלוחות על שם בנה אבי ז"ל.
- * ההעברות מתבצעות שוב בקצב. כמות י"ג ו-י"ד יצאו מבתיהם ותלמידי כמות י"ב-י"א רואים סוף סוף תקווה שיכנסו יום אחד למגוריהם בבית נעורים.

- * לזלפה ודוד גלעד מזל טוב להולדת הבן אח ליניב, סער ויותם
- * הצבעות בקלפי למועמדים תתקיימנה ביום א' בזמן ארוחת צהריים ביום ב', בארוחת ערב.
- * אנו זקוקים לזוג אופניים בהשאלה לחצי שנה לסדרו עבודה. יש יר מיותר? נשמח לזבל. אנחנו מוכנים לתקן.

/**/ /**/ /**/ /**/

מ ש ו ל ח | ה מ ז כ י ר ו ת

סדר עבודה: היחלט לבקש הצעות מהצבור לסדניניה עבודה חדשה.

כח הוראה לביה הספר: נמסר שקיימת בעיה חר פה שלמחנכת לכתה ה' בגיל מחלה. בקשת בית הספר למורה משלוחות הועברה לועדת כח הים.

מפעלים: התקבלה פנייה מהמפעלים לאשר לישראל רותם השתלמות על חשבונם לקורס קציני בטיחות. הוחלט לשאת ילחת עם המפעלים בקשר לתנאים שהם מעמידים ב ושא זה לגבי עבודתו של ישראל בשנים הבאות.

ועדת כח אדם של הקבוץ הדתי: נציגי המזכירות ישוב עם ועדת כח אדם של הקבוץ הדתי שבקרה בשלוחות ודנה בגיוס חברים לפעולה ציבורית. מסתבר שאנו חייבים 6 חברים לפעולה ציבורית לפי המסדר של 3% של מספר החברים

/**/ /**/ /**/ /**/

כ"ח אלול תשמ"ב

לכבוד
מזכיר קבוץ שלוחות.

א. נ.

הננו מאשרים בתודה מקרב לב קבלת תרומת הסך 35,000 שקל לקרו למען בטחון ישראל (לב"י)

התרומה הנאה תסייע לקרן לב"י במימוש מטרותיה ובמתן סיוע בחזוקו של צה"ל במשימתו לשמירת בטחון המדינה ותושביה.

תודתנו והערכתנו העמוקים נתונים על גילוי זה של התנדבות ואזרחות למופח ועל כ" הושטתם יד למאמץ הבטחוני בימי מערכה אלו.

יישרו כח :

בכבוד רב,

ישראל סחרוב
יו"ר הועד הציבורי
הקרו למען בטחון ישראל
(לב"י)

/**/ /**/ /**/ /**/

מ ר פ א ת ש נ י י מ

דייר אביים אפלבויס קבל מצהייל העברה לאזור הדרום, לכן נאלץ להפסיק את עבודתו אצלנו מחליפו באיזור שלנו הוא דייר משה קורנט רופא שניים עפולאי. דייר קרנט הסכים להחליף את דייר אפלבויס גם אצלנו. ויתחיל לעבוד אחיי החגים.

אנו רוצים להכניס את הרופא החדש "על רגל ימין" לכן, אנא חברים, זכבדו את התור שנקבע לכם - אל תעשו חלופיו ללא הודעה למסייעת - והסכמתה.

ועוד מלה בקשר לילדים. המסייעת מתקשה מאד בקשר לקביעת תורים לילדים - בית-ספר, עבודה, חוגים, פעילות חברתית, נסיעות וכו'. ילדים מוכנים בקלות ליותר על תור אצל רופא שניים. לכן הורים ומטפלות עקבו אחרי התורים שנקבעים לילדים דאגו שהם יגיעו בזמן ואם יש צורך יחוף להחלפת תור - עשו זאת בעוד זמן כדי שנוכל לנצל את התור. ולא פחות חשוב - דאגו לשמירת בריאות השניים ע"י צחצוחים יום יומיים בבית ובבית הילדים.

ו בריאות.

/**/**/**/**/**/**/**/**

שנת הלימודים תשמ"ג החלה וכבר מבחנים עבודות ושיעורי בית לרב. כל תלמיד זקוק למקום שיוכל ללמוד בשקט, שתהיה לו פינה שקטה משלו.

נהוג היה בשנים האחרונות שכתה י"א היתה עוברת לבית נעורים. מסיבות שאינן ברורות לנו כל צרכן, מחעכת העברתנו.

אף לא נציג אחד מהעוסקים בנושא, פנה אלינו לשיתה והסביר לנו מדוע המצב ככה! אולי אינכם מודעים למצב, אך לנו הוא מאד כואב, אנו חושבים שאין שום הגיון שחיילים המגיעים פעם בשלושה שבועות, ימלאו בית שמיועד לתלמידי התיכון וישנוני בני ריהוט המתאים לכן (מכתבה, מדפים גדולים וכו'). ברוך ה' לכולנו יש בחים, אך קצת קשה לשבח ולהתרכז כשבית מתרוצצים אהים ואחיילים קטנים. אנחנו בהחלט חושבים שהיחס שאנו מקבלים אינו מגיע לנו. נכון שיש לנו טיולים ותכניות בלי סוף ובאמת אין לנו טענות, אבל למה לקבל חדר עם הריהוט הדרוש, לא מגיע לנו? תהיינה הסיבות אשר תהיינה אין שום הצדקה לומר שזה המצב ואין מה לעשות. גם אם נעבור לבית נעורים בעוד חודשיים שלושה, מה יצא מזה? כאשר תגיע הכתה הבאה ליי"א, מה יהיה עליה? גם אותנו סיפור? לאן יוציאו אותנו? והאם לא מגיע לנו לגור שם שנתיים? וכך הדבר יתמשך ולא יהיה לו סוף

אולי העלו גיחוך קל הדברים שכתבנו בעליון החי במלאת ל"ד לשלושות. נכון, כתבנו את הדברים עם המיו חידור, אך תדעו שלכל מילה התכוונו במלוא הרצינות!!! כמו שכתבנו לעיל התגובות לא הראו על איכפתיות, אולי גיחוך ותו לא!!!

בתור בני משק, אנו מקווים שהנושא יגע ללבכם, אם לא לכולם לפחות להורים, שהרי מדובר בבנים שלכם וצריך להיות איכפת לכם מאיתנו

דברים אלה הבאנו לא בצורה הנעימה ביותר, אך ראינו שאין שום דרך אחרת להביא זאת לידיעת הציבור ולסיזום ציטוט ממה שכתבנו "אז" -

"אנחנו באמת מבינים שנורא חשוב למשק שהחיילים ישארו בבית, אבל להזכירכם - לפני הצבא ישנה תקופה הנקראת תיכון וגם היא משפיעה לטווח רחוק על יחסנו לקבוצה"

בתקווה שמכתב זה יעזור

בני י"א י"ב

/%/%/%/%/%/%/%/%/%/%/

י ס ד ר"י ב ו ק ר
=====

חברים,

עם אחוז המנינים בבקר, למנין אחד בשעה 06.00, אנו מתכוונים נעיה לחדש את למוד הגמרא ב"חברותות" (זוגות של לומדים) לפני תפילת שחרית שהנגנו לפני שנה בתקופת החורף. יעידו כל אלו שזכו ללמוד לפני שנה ב"סדר הבוקר", כי היתה זו חוויה מיוחדת במינה, להפגש מידי יום בטרם שחר (בשעה 05.00). בית המדרש, ולקדם את פני היום החדש ב"נגון" של תלמוד תורה ויטפנו אחרים, ששמעו מבחוץ בחולפם על פני בית המדרש, את קול ה"נגון" הבוקע מתוכו בשעת שחר מוקדמה זו, עד כמה מרנין היה את הלב.

ל פ י כ ר

- * חברים המעונינים להצטרף ללמוד ב"סדר הבוקר", מתבקשים לפנות אלי בהקדם, על מנת שאוכל לסדר להם "חברותות".
- * דרושים לי מאז, חברים שהנם לומדים ותיקים, שיוכלו "להכניס לענינים" לומדים חדשים, תוך כדי למוד עמהם בחברותא.
- * לפני שנה נטלו חלק במבצע זה 5 זוגות של חברותות. השנה כבר ישומים אצלי 5 זוגות שונים, ממגוון של גילים! כולם זוזמנים להצטרף!
- * "סדר הבוקר" יפתח רשמית אי"ה ביום א' איסרו חג" של שמחת תורה, ובע"ה נחמיו נו בכל ימות החול בין השעות:

05.00 עד 06.00 בבוקר.

בתקווה להענות רבה

נחום בן שלום
ישאר הלומדים.

/**/**/**/**/**/**/**/**/

ע ל ס ר ט י י ל ד י ם

למקרינים שביננו, הורים ובכלל אנשים שאיכפת להם. מידי יום חמישי מוקרן סרט בחדר אוכל המאוורר. והחברים נהנים מאולם מרווח, כסאות נוחים, מסך גדול, מקרנה טובה ואיכות קול ותמונה.

האם פעם נתתם דעתכם שגם הילדים רוצים לראות סרט פעם בשבועיים שלושה כמו שצריך? המקום שהוקצע לנו להקרנת סרטי ילדים הוא המקלט של חדר אוכל. הילדים יושבים על ספסליעץ או על הרצפה, המקרנה ישנה, מרעיש ומוצבת באותו חדר שהזופים יושבים בו. איכות הקול גרועה ולעיתים עדיף כלל לא להשמיע את פס הקול של הסרט. והבעיה החמורה ביותר היא למצוא מקרין. בכל פעם שאני פונה למקרינים הידועים לי בבקשה "האם תוכל להקרין הערב בשעה 17.00 סרט לילדים" אני נענת בלאו.

כן קרו מספר רב שלמקרים שהזמנתי סרטממחלקת הקולנוע. בקשתי מסדרן רכב שיביא את הסרט מאגד בית שאן.

הסרט כאן הילדים יושבים ברחבה שלפני המקלט והמקרין איננו.

שוב ושוב עגמה נפש לילדים, שוב ושוב בזבזי כסף. להווה ידוע לכם סרט עולה הרבה כסף. בעבר התקיים חוג הקרנה לילדי תיכון. וביניהם יש אחד שתמיד היה מוכן להקרין

ובאמת בהזדמנות זו תודה לרון שנחלץ לעזרתי פעמים רבות כשהתיאשתי ממציאת מקרין

לילדים. אינני חושבת שיש לדרוש עכשיו בזמן הלימודים מילדי תיכון להקרין לילדים.

הצעתי לארגן חוגלהקרנת סרטים לחברים, הורים ומטפלות שבחופשות יכולים להקרין בבקרים.

(ויש מי שמוכן להעביר חוג זה). בתקווה שתהיה הענות. ונוכל לעשות סבב בין יודעי

ההקרנה והמעמסה לא תיפול על כתפי מעטים.

לסיכום אני מאחלת לזו/זה שתבוא/יבוא אחרי לתפקיד זה - הרבה הצלחה. והלואי

ימצא ביתר קלות מקרינים, ונזכה לראות סדר והענות גדולה מצד החברים. וילדים הרבה

סרטים טובים בשנת תשמ"ג.

שנה טובה,

אביטל.

/*/*/*/*/*/*/*/*

אחות תורנית: רחל קין.

הדלקת נרות - 16.55

צאת השבת - 17.50

ש ב ת ש ל ו ם

ו ח ג ש מ ח

/*/*/*/*/*/*/*/*/*/*

נ ר ז י כ ר ו ו ל נשמתה הטהורה של תמי יוטן-אלדו

=====

ארבע שנים עברו מאז לכתה של תמי מאתני ואין יום בו אינני יזכרה את דמותה המאירה, אבל בתקופת חגי חשרי מתרבים הזכרונות ואופפים אותי ערפלי, אוחו ערפל לתוכו נמוגה. כאז כו עתה אני רכונה על ערוגות הגזר הצעיר והעדיו, מנכשת עשבים וזוכרת את השיחות הרבות והממושכות שניהלנו כשעבדנו יחד באותם שדות, עוד לפני שתמי נכנסה למשפחתנו וגם אחר כך בימיה האחרונים. כאן היכרתי אותה לראשונה ולא הפסקתי להתפעל מאישיותה. מימי לא פגשתי צעירה אלטרואיסטית כמוה, בלתי אנוכית לחלוטין, אידיאלסטית ובכל זאת מציאותית כל כך, "חוזרת בתשובה" ולא פאנאטית, צעירה ותמימה, אינטליגנטית ומאוזנת בדעותיה ומעל לכל בעלת אישיות חמה. פתוחה ואנושית, במידה כזו.

ארבע שנים ארוכות, הכאב הפראי, היאוש העמוק פיננו מקומם את אט לעצב עמוק, תוגה מתמשכת. אולי לזה התכוונו האנשים הטובים, שניסו לנחם ואמרו שהזמן מרפא את הכל. אולי הם צדקו לגבי אנשים צעירים, אבל לגבי זור ההורים אין תרופו. אין נחמה, רק השלמה וקבלת הדין. תמי חסרה מאד.

עם תמי הכל היה קל כל כך. בקלות היא נכנסה לחברה והתחבבה על כולם. בקלות התגלה לחיי העבודה והפליאה בגישה אליה ובמוסר העבודה הגבוה, שקשה למצא כמוהו בין הצעירים היום. קל היה להכיר אותה ולשוחח איתה ובקלות נכנסה למשפחתנו.

לתמי ולי היו דברים משותפים רבים, על אף ההבדל הגדול בגיל מתוך השיחות הרבות ששוחחנו התברר גם שהגענו לחיים בקבוץ דתי מאותו מקום עצמו, אני לפני המבול (כלומר מלחמת העולם השנייה) והיא הרבה אחריו. כשריינו תלמידות בוינה, כל אחת בדורה, נקלענו לתנועת נוער ציונית דתית ושם קיבלנו את ראשית החינוך הרעיוני. בזמני זה היה "השומר הדתי", המסונף למזרחי ובזמנה זה היה סניף בני-עקיבא. באהי ממשפחה חרדית ברובה וב"שומר הדתי" מצאתי בפעם הראשונה שאפשר להיות שומר מצוות בלי ציונות אופקים, בלי גטו רוחני, בלי כבלים מעיקים שהבדילו אותנו מהסביבה. תמי באה מהצד ההפוך, ממשפחה שבה אמנם המסורת לא היתה זרה, אבל לא שמרו מצוות. בבני-עקיבא רוחי והיא קבלו את הכינוי שהוביל לשליחות. פה נפגשנו והתיידדנו מאד ולאשרנו נקשרנו גם בקושי משפחה, לאסוננו לזמן קצר כל כך.

לוינה הרחיקה בזמן ובמקום שייכת גם רוחיה עזה, פגישתי הראשונה עם מוחו של אדם צעיר ומאורע זה יצר מהסתם את נהייתי לראות נחמה בתמונה מפורשת של העולם הבא, נפגשים עם היקרים לנו שהגיעו לשם לפנינו, באור ובשמחה ולצלילי מוזיקה שמימית. בכל וינה הגדולה, בת שני מיליון תושבים ובהם רבבות רבות של יהודים היו רק שני בתי ספר יהודיים מוכרים, בית ספר עממי "תלמוד תורה" והגמנסיה העברית ע"ש פיש. ברוו שלא כל הילדים היהודיים יכלו ללמוד בשני מוסדות אלה ועל כן למדתי בבית ספר קתולי של העירייה. על הקיר שלפנינו ליד הלוח היה קבוע צלב עם פסלו של ישו וכל השיעור כולו הוא היה בשדה ראיתנו, כי המורה עמדה בדיוק לפנינו. בתחילת יום הלמוד עמדה כל הכיתה בתפילת 'אבינו שבשמיים', יותר משלושים ילדות קאתיליות באצבעות שלובות בצורת צלב, 4 יהודיות בפנים אטומות, 4 אבנגליות (פרוטסטנטיות) ואחת אטאיסטית. כולן התפללו בקול רם עם המורה ואני ניסיתי בכח לחשוב על דברים אחרים. אינני זוכרת, אם הדייכו אותי בבית איר לנהוג בענין זה או הניחו אותי להתמודד עם זה בכוחות עצמי כמו בדברים רבים אחרים בעולם נכרי זה, על כל פנים מאבקי להתנתק היה לשוא, במשך השנים לא יכולתי שלא לשנו את מילות התפילה בלבי יחד עם כולם, המילים נאמרו פשוט מעצמן. זה היה הרקע עליו נמצאתי בהשוואה מתמדת בין היהדות לבין הנצרות ולא יכולתי לא להיות מושפעת באפנים רבים ושונים בגישתי לחיים.

יום אחד, בהיותי בכיתה ב' או ג', אחרי התפילה, אמרה לנו המורה, שעליה לבשר לנו דבר חשוב. כולנו ניחשנו מה היא עומדת להגיד, זה חודש ימים: עדרה מהכיתה הנזי הקטנה, ילדה שמנמונת, בעלת תלתלי זהב ועיניים כחולות גדולות. היתה לה דלקת ריאות קשה ובימים ההם, טרם היות האנטיביוטיקה, זה היה חמור. המורה השועלה, שילבה את אצבעותיה לצלב ואמרה בקול מוזר: "ובכן ילדות, כולכן יודעות שהנני שליסלר היתה ילדה זמן רב. אתמול החליט האל הטוב לקחת אותה לשמיים עלמנת שלא תסבוי יותר, כי הוא אהב אותה כל כך. כעת הנזי האהובה שלנו מלאך קטן בעל כנפיים צהובות ושרה במקלה של צבאות ה'." המורה סימנה את סימן הצלב על מצחה וחדה וחיוך פשט על פניה, כאילו היא רואה את שערי השמיים נפתחים לקול מנגינה שמימית והנזי צועדת על מרבד פרחים לתוך האור הגדול לקבל את כנפיה. החזיון הזה נכרת עמוק בלב הילדה היה זיה שחורת העיניים, נטע זר בעולם הנוצרי הזה, וחוזר אלי לעיתים קרובות.

זמן קצר אחרי פטירתה של תמי נתקלתי בשירו הנוגה של איציק מנגר "בלדה על הנגה הלבן". ענייניו בבת, השומעת קולות הקוראים לה לצאת למותה במרחבם של שלג ואמה אומרת לה להפסיק לבכות, כי אור מטעה הוא הנגה הלבן הקורא לה, אבל הבת יודעת ולבסוף הולכת ונמוגה. מצאתי אז הקבלה מוזרה בשיר הזה, וי גם תמי הרגישה שקיצה קרב וביטאה את זה פעמים אחדות בהמזים שונים. ביטלתי הכל, כמו האם בשיר, כי מי יעלה על הדעת, שנערה בת 22 תחלה ותמות בחטף. אבל תמי צדקה כמו הבת בשיר. השיר מסתיים כך:

האם ניצבת בחלון
ומביטה אי-אן
בהימוג צללית בתה
בנגה הלבן.

במילים מצומצמות אלה משתקף לדידי עולם של יגון.

על אף היותנו רחוקים כלכך מערבות השלג הקרות, אני מרגישה כמו האם היהודיה של איציק מנגר, יגון אין סוף וצלליתה של תמי עומדת להימוג בערפל אני רוצה לאחוז בה ולא ניתן. מאז הייתי רוצה למצוא נחמה בחזיון ילדותי על העולם. בא המתוק שבו נעלמה הנזי ומחכה לכל ילדי הכיתה בבא זמנם. כנראה יש עולמות באים רבים באחד מהם מחכים לי הורי ויתר בני המשפחה שנרצחו בשואה. עולם הבא של צדיקים יהי וי. הוא נראו לי עצוב לעולמים. איך יתכן למצא נחמה למות (זה? לפני קריאתה של הנזי אני מנסה לאטום את אזני כמו בזמנו לפני התפילה "שלהם", אבל בסופו של דבר מחשבותי ורגשותי חוזרים אליה תמיד.

בדור שהורים ניצולי שואה קוברים את בניהם הרעננים למאות, תמי תשאר בזכרוננו תמיד צעירה ונלהבת, שוחרת טוב ואהובה על כל מכיירה, כמו כל הבנים משיות הקרב, שהזמו אינו יכול לזכרם.

אני מביטה ברותי ובנותיה הקטנות, שאחת מהן נושאת את שמה ^{של תמי} והזכרונות אופפים יתי, על כל מה שהיה והיה יכול להיות. מחר אדליק שוב נר זיכרון, אביט בשלהבת הקטנה ואואה בה את נשמתה הטהורה, טהורה באמת. תפילתי יתקוטי היא, שטוב לה באשר היא שם.

שרי.